La terrorífica transformació

Estava anant en bicicleta pel camí del rec, anava amb el Chris i el Brayan. Era la una de la matinada, i havíem decidit fer una excursió els tres junts per donar una volta, ja que estava fent molta calor. Tots tres portàvem unes bones bicicletes amb una bona llum per no fer-nos mal, perquè el camí és bastant irregular.

Els tres anàvem parlant d'on aniríem a sopar, i ens vam posar d'acord a anar a sopar al kebab, però quan vam veure l'hora, vam decidir anar a sopar a casa del Chris. Parlàvem de fer uns macarrons, sense formatge però amb salsa de tomàquet, però de sobte, les tres llanternes es van apagar, i el Chris es va posar a cridar, però vam decidir revisar que tot funciones correctament, i vam continuar pedalejant.

Després d'una corba, ens vam fixar que hi havia una forma humana al mig del camí, i això ens va fer parar de cop. En intentar veure que era, vam parar de cop, i va ser quan la figura va ser quan va desaparèixer.

Vam pensar que era perquè estàvem cansats i que havia estat una ombra d'un arbre que hi havia al costat del camí. Jo vaig baixar amb la llanterna per veure si hi havia alguna cosa, però no vaig veure res.

Vam continuar pedalejant i després d'una estona el Brayan es va caure, el Chris i jo, en veure el que li havia passat vam començar a riure molt, tant que vam sortir de les bicicletes per no caure nosaltres. En apropar-nos per veure si ell s'havia fet mal, vam deixar les bicicletes ben posades, però en sentir un soroll, vam veure com la meva bicicleta queia per la muntanya sola, i va ser quan de nou la forma humana va aparèixer. Aquesta forma humana es va apropar a nosaltres i ens va llençar a terra els tres amb tanta força que ens vam donar al cap amb el terra i ens vam aixecar i vam començar a córrer per la muntanya, i aquesta es va posar a perseguir-nos muntanya avall.

Després d'una estona corrents, quan ens vam girar ja no hi era, per tant, l'havíem perdut de vista, però quan mirar cap al davant, vam veure com hi havia la mateixa ombra. Aquesta ens va agafar

i ens va portar un a un a seu vehicle, nosaltres ens vam resistir, vam cridar, i vam intentar que ens deixes, però no vam poder fer res.

Una vegada a dintre el cotxe i lligats, aquest va arrencar i ens va portar fins a un lloc desconegut, després d'una hora, el cotxe es va aturar. Mentre estàvem dins, ens vam aconseguir deslligar, i en obrir-nos la porta, va ser quan van intentar posar-nos a córrer per escapar. Per sort, vam poder fugir, però ens va acorralar en una habitació fosca i ens van tancar allà.

Com que portàvem encara les llanternes a sobre, les vam encendre i vam començar a observar tota l'habitació, aquí va ser quan vaig observar que darrere un quadre hi havia esquerda molt gran per on ens podíem escapar. El Chris va trobar un ganivet sota del sofà, i vam aprofitar per fer l'esquerda més gran per poder-nos escapar. Al cap d'una estona vèiem com l'esquerda s'anava fent més gran i va ser quan les quatre parets es van començar a moure, jo com que era més petit vaig aconseguir sortir de la sala. Vaig veure que hi havia les màquines i va ser quan vaig trencar el dispositiu que feia que les parets es moguessin, després vaig anar cap a la porta i la vaig obrir perquè sortissin els meus amics.

Els tres ens vam posar a buscar la sortida, i va ser quan vam veure que estàvem dintre d'un container d'aquells industrials, i vam observar que estàvem al mig de la muntanya, i vam començar a córrer cap a baix.

Quan vam arribar al Km zero, ens vam separar i cadascú va anar a casa seva. Quan vaig arribar a casa, em vaig trobar la meva gosseta Cuca mirant un racó de la casa i la vaig cridar perquè vingués, però no m'escoltava, perquè estava mirant un racó de l'habitació, però ho vaig ignorar perquè em pensava que era normal. Però aquesta actitud la va mantenir durant un mes, quan de sobte, es van començar a moure coses a la nit, se sentien sorolls estranys i la meva gossa va començar a bordar a les parets.

Aquella nit, a la meva habitació vaig sentir com si la Cuca esgarrapés la porta i en aixecar-me per dir-li que parés, vaig veure que estava sota el llit. De sobte va començar a mutar i agafar els peus del meu germà i va començar a menjar els meus veïns.

Un es va tirar per la finestra, l'altre es va ficar a dins d'un armari i la meva gosa va trencar l'armari i va trobar al veí gràcies al seu olfacte. Va anar pis per pis i va anar casa per casa atacant als meus veïns, va saltar a casa nostra i jo vaig començar a córrer. La meva gosseta va atacar a la meva família, i es va adonar que jo no estava dins la casa i vaig baixar a la ciutat.

Ella també va baixar a la ciutat gràcies al seu olfacte i va anar a la meva recerca. Em va buscar per tota la ciutat, la va arrasar i continuava sense trobar-me perquè jo estava sota un pont.

Quan es va fer de dia la meva gosseta es va tornar normal i vaig anar a buscar un veterinari que estava a italià.

Quan estàvem arribant, es va fer de nit i la meva gossa es va a començar a transformar de nou en monstre i vaig anar a buscar al veterinari i ens vam amagar fora d'aquella ciutat d'italià.

Quan es va fer de dia vam trobar la meva gosseta i vam anar provant mescles de medicines. Vam haver de comprar els materials perquè la meva gossa va trencar tot el material que tenia aquell veterinari.

Van tardar molt per arribar perquè les màquines venien del Japó i van tardar un mes per arribar.

Quan vam fer la primera fase de quatre fases i la primera fase la meva gossa es va ficar molt nerviosa i va passar una setmana sense que li passes res. Vam decidir fer-li la fase dos estaria més agressiva i durant el dia estava normal i quan es va fer de nit es va transformar i la vam ficar en una habitació on no podia sortir perquè estava reforçada.

L'endemà li vam fer fer la fase tres i va començar a vomitar durant dues setmanes i vam decidir que li hem de ficar la fase quatre i es va transformar cada dia, però un dia, va deixar de transformar-se.